

MýTů aneb konec mýtů o mužích

Tak se nám v té Americe rozjela kampaň MeToo, jak jste patrně zaznamenali, a my jen žasneme nad tím, jací ti američtí muži jsou. Jde dozajista o nákazu horší než je letošní epidemie chřipky, která mimochodem rovněž hrozila dorazit ze stejné země. Zda se tak nakonec stalo či ne při psaní těchto řádků netuším a proto se kriticky zaměřím raději na problematiku harašení neboli sexuálního obtěžování. Ač nejsem odborníkem na slovo vzatým, jsem bombardován dotazy řady mých mužských přátel i jejich známých, co dělat v rámci prevence, než se ona bouřlivá vlna převalí do Evropy (kam ostatně již dorazila) a tím pádem i k nám, do naší malé země české.

Zde je tedy několik základních rad, jak se chovat a zachovat, resp. uchovat v relativním bezpečí.

V první řadě je třeba se nikdy nedostat do pokušení. Toto je zlaté pravidlo číslo jedna. Jak se pokušení vyvarovat popíšu později, předtím však nelze pominout, že řada z mužů se již v minulosti tímto pravidlem neřídila a tak je poněkud pozdě bycha honit. Co v takové situaci? Zde doporučuji se modlit, finančně podporovat feministická hnutí, neukazovat svou tvář na veřejnosti (neřku-li jiné části těla) a tak se nezviditelňovat potencionálním stěžovatelkám. Pokud si ovšem některá vzpomene na skutečné či domnělé křivdy spáchané kdykoliv v minulosti, a zde si nedělejme iluze ohledně

ženské schopnosti si pamatovat prastaré hříchy nebo ohledně promlčení, tyto činy jsou fakticky nepromlčitelné, jak vidno z amerického honu na harašáky, nezbyvá než se s ní pokusit finančně vyrovnat. Na rozdíl od USA nemusí být takové odškodnění v dolarech, protože české oběti se snad spokojí s jakoukoliv konvertibilní měnou, bude-li dostatečně vysoká.

Muži, kteří se ocitli v pokušení a podlehli mu, by si měli každopádně najít schopného advokáta, což v tomto případě znamená advokátku. Při feminizaci našeho soudnictví bych určitě neriskoval, že budu harašičiho muže obhajovat já coby příslušník stejného pohlaví, protože tak bychom byli a priori vinni oba ještě předtím, než bude ověřena naše totožnost. Obhajoba z úst advokátky bude jistě brána seriózněji a existuje tak nepatrná šance na nižší trest. U mimo-soudního vypořádání platí totéž obdobně.

Nyní důležité pravidlo! Více než důležité, krucifální, ať je text kapku prošpikovaný něčím více in. Za žádnou cenu nikdy neharášte vůči zvolené advokátce. Nebo snad dokonce soudkyni! To tedy rozhodně ne! Uvědomte si, že už jste se dopustili nebo alespoň měli dopustit agrese vůči slabšímu pohlaví a toto se nyní ocitlo v pozici silnějšího pohlaví. Nezkoušejte se proto znásobit řady Vašich protivnic dalším harašením, jinak Vám z toho nově začne harášit i v hlavě a špatně skončíte. Chápu, že leckdy může být pokušení v podobě elegantní advokátky v minisukni a vzdouvající se halen-ce silným lákadlem, ale moje doporučení je neměnné. Ať Vás to ani nenapadne! No a když

už Vás to napadne, tak myslete na něco jiného. Třeba na životní styl buddhistických mnichů.

A teď k již zmíněné prevenci. Snažit se pochopit, co vše se skrývá pod pojmem harašení coby sexuální obtěžování, je nesnadné. V antidiskriminačním zákoně se praví, že to je chování se sexuální povahou, jehož záměrem nebo důsledkem je snížení důstojnosti osoby a vytvoření zastrašujícího, nepřátelského, ponižujícího a podobných prostředí, anebo takové, které může být oprávněně vnímáno jako podmínka pro rozhodnutí ovlivňující výkon práv a povinností z právních vztahů. Lze si tak ještě představit situace, kdy je žena urážena obhroublými vtipy, vulgárními narážkami, doteky či příliš zacílenými pohledy na některé partie její tělesné schránky, avšak život přináší situace méně přehledné, kde i právníci vesměs tápou. Z tohoto důvodu doporučuji postupovat následovně:

1) Ocitneme-li se v blízkosti ženy jiné než vlastní, přítelkyně, s níž již máme bezpečně navázan vztah, matky, sestry, babičky či prababičky nebo jiné příbuzné v pokolení přímém, tak se především na takovou ženu nesmíme dívat. Nejjistější je upřený pohled na zem, nikoliv však na její obuv nebo dokonce temeno hlavy pro případ, že je mrňavá. Čemu je třeba bezpodmínečně zabránit je jakýkoliv, byť letmý oční kontakt. Tedy takový, kde koukám pravým okem do ženina levého oka a naopak. Výjimka platí jen pro šilhavé. Ruce držíme vždy pevně sepnuté za zády, prsty prolnuty.

2) Ženu v žádném případě neoslovíme. Pokud by se jednalo o nasazenou provokatérku z hnutí MeToo, tak se nenecháme přimět k jakémukoliv dialogu. Pro slabší jedince doporučuji předstírat hluchotu, případně přidat i hluchoněmotu. Rozhodně na ženu nepokřikujeme, neboť to je jen silnější a zbabělejší forma oslovení. O nic lepší není snaha na ženský účet vtípkovat, zvláště před větším počtem přítomných mužů. Ženy totiž vyznávají jiný druh humoru a i tak se zasmějí jen zcela výjimečně. Mužský humor většinou ani nechápu.

3) Jestliže se jedná o nadřízenou, platí pravidlo ad 1, nikoliv 2. Zde je potřeba jisté komunikace, ale držet se jen bezpečných témat. Těmi jsou práce, pracovní nasazení a loajalita k firmě. Komu to zní málo sexy, tak projekty, management a performance.

4) S žádnou ženou nezůstat o samotě! Stejně tak ani na samotě, obojí je stejně rizikové. Dbáme vždy na to, aby mezi námi a ženou byla pevná překážka, což u duševně pracujících může být pracovní stůl, přepážka či ještě lépe zavřené dveře, u manuálních profesí třeba sící stroj, soustruh nebo vysoká pec. Pokud se výjimečně nevyvarujeme osudového selhání a s ženou se někde ocitneme sami a beze svědků, nezbyvá nic jiného, než se dát na útěk, přičemž doporučuji celou událost souběžně monitorovat na mobilní telefon. Pochopitelně ten nejchytřejší, tzv. supersmart. Záznam následně

může posloužit jako chabá obrana proti nařčení, jak jsme harašili. Ne ovšem každé ženě tímto způsobem unikneme, existují totiž ženy sportovně založené, jimž nemáme šanci uniknout. Navíc jde většinou o ženy mladé, propadlé joggingu, navlečené jen v přílehavých legínách a upnutém triku, kdy se jen málokterý jedinec ubrání letmému pohledu. Čímž je na problém zaděláno, protože militantní příslušnice či alespoň sympatizantky hnutí MeToo, jichž je v dnešní době mimochodem asi 93,7 procenta z celé ženské populace ve věku 15–97 let, jsou připraveny udeřit a trestat. Mužům, kteří se nestihnou nebo nesvedou ani rozeběhnout, stejně jako ty, kteří se ženám včas nevyhnuli (např. v dopravních prostředcích, v nákupních centrech, posilovnách, kulturních zařízeních) a na některou z nich přes pravidlo č. 1 pohlédli, lze jen poradit, aby se u toho tvářili stejně, jako když hrají poker. Nehněte brvou, vyvarujte se veškerých emocí, čím hloupější výraz, tím lépe (což pro většinu z nás neznámá žádná zvláštní úsilí). Pokud se nám (nedej Bože) některá žena zalíbí a hrozí láska na první pohled nebo neodolatelná touha, tak je třeba volat na linku 158. Okamžitě. Příznání může být bráno jako polehčující okolnost a trest pak může být mírnější.

Výše uvedené doporučené postupy nejsou samozřejmě vyčerpávající a tímto výslovně upozorňuji, že nenesu odpovědnost za jejich případné selhání, resp. sníženou funkčnost při použití v praxi. Jsem nicméně přesvědčen, že

mohou pomoci při obraně proti pozdějším obviněním a nárokům potencionálních žalobkyň. Jejich největší nevýhodou je skutečnost, že nepřispějí k vyššímu demografickému růstu obyvatel v naší zemi, což se odrazí v pomalejším nárůstu důchodů obyvatel, kteří dříve vesele harašili a dnes na to s nostalgii vzpomínají.

Na závěr pro úplnost podotýkám, že harašit mohou zajisté i ženy ve vztahu k mužům, ale s tímto fenoménem nemám osobní zkušenost, tak ho nerozvádím. Dalšími variantami jsou muži vers. muži či ženy vers. ženy (nemyslím duchaplné soutěže českých televizí), kde rozdíly nejsou zřejmě natolik významné, aby si zasloužily vlastní pojednání. Naopak samostatnou kapitolou by byla úvaha nad tím, jak se seznámit a přitom neharášit. Na což si ovšem netroufám, protože v této souvislosti nemám žádné nápady. Snad jen s jedinou výjimkou – vyhrát nějakou ženu v loterii (?).

JUDr. Josef Vejmelka,
advokát
Vejmelka & Wunsch s. r. o.

 VEJMELKA & WUNSCH
ADVOKÁTI ATTORNEYS AT LAW RECHTSANWÄLTE